

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 67.214/1
van 15 april 2020

avis 67.214/1
du 15 avril 2020

over

sur

een ontwerp van koninklijk besluit
'tot uitvoering van artikel 5, § 1,
3°, van de wet van 27 maart 2020
die machtiging verleent aan de
Koning om maatregelen te nemen
in de strijd tegen de verspreiding
van het coronavirus COVID-19
(II), met het oog op het verlenen
van uitstel van betaling aan
bepaalde werkgevers van de
bedragen geïnd door de Rijksdienst
voor Sociale Zekerheid'

un projet d'arrêté royal 'pris en
exécution de l'article 5, § 1er, 3°,
de la loi du 27 mars 2020
accordant des pouvoirs au Roi afin
de prendre des mesures dans la
lutte contre la propagation du
coronavirus COVID-19 (II), en vue
d'accorder à certains employeurs
un report de paiement des sommes
perçues par à l'Office national de
sécurité sociale'

Op 7 april 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot uitvoering van artikel 5, § 1, 3°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), met het oog op het verlenen van uitstel van betaling aan bepaalde werkgevers van de bedragen geïnd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 april 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPs, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 april 2020.

*

Le 7 avril 2020, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, et de l'Asile et de la Migration à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal 'pris en exécution de l'article 5, § 1er, 3°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II), en vue d'accorder à certains employeurs un report de paiement des sommes perçues par à l'Office national de sécurité sociale'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 9 avril 2020. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Chantal BAMPs, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Astrid TRUYENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht STEEN, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 15 avril 2020

*

1. Met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de wet van 27 maart 2020 ‘die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I)’, waarin verwezen wordt naar artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit bevat een regeling die er hoofdzakelijk toe strekt om voor bepaalde categorieën van werkgevers die zijn getroffen door de maatregelen ter bestrijding van de COVID-19 epidemie,¹ tot 15 december 2020 uitstel van betaling van sociale zekerheidsbijdragen te verlenen. Naargelang de categorie waartoe de werkgever behoort, wordt ofwel automatisch uitstel van betaling verleend, ofwel uitstel van betaling op aanvraag middels een verklaring op eer (artikelen 1 en 2 van het ontwerp).

Daarnaast wordt voor andere werkgevers in de mogelijkheid voorzien om de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid om minnelijke afbetalingstermijnen te verzoeken (artikel 3).²

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 20 maart 2020 (artikel 4).

3. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 5, § 1, 3°, van de wet van 27 maart 2020 ‘die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus Covid-19 (II)’, op grond waarvan de Koning, om het mogelijk te maken te reageren op de coronavirus COVID-19 epidemie of pandemie en de gevolgen ervan op te vangen, maatregelen kan nemen om “directe of indirecte steun te bieden aan of beschermende maatregelen te nemen voor de getroffen financiële sectoren, de economische sectoren, de profit- en non-profitsector, de bedrijven en de huishoudens om de gevolgen van de pandemie te beperken”.

4. Overeenkomstig artikel 7, tweede en derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (II), moet het te nemen besluit bij wet worden bekrachtigd binnen een termijn van een jaar vanaf de inwerkingtreding, bij gebreke waarvan het geacht wordt nooit uitwerking te hebben gehad.

¹ Het gaat om werkgevers die verplicht (een deel van) hun inrichting dienen te sluiten (artikel 1, 1°, van het ontwerp), werkgevers die als handelaar of winkel verplicht zijn te sluiten (artikel 1, 2°), werkgevers die hun inrichting moeten sluiten omdat ze de sanitaire maatregelen niet kunnen naleven (artikel 1, 3°), werkgevers die hun inrichting vrijwillig sluiten (artikel 1, 4°) en werkgevers waarvan de economische activiteit sterk is verminderd (artikel 1, 5°).

² Zie evenwel hierna de opmerkingen 8 en 13.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

5.1. In artikel 1 van het ontwerp wordt het toepassingsgebied van de ontworpen maatregel op een gedifferentieerde wijze bepaald, door een onderscheid te maken tussen verschillende categorieën van werkgevers. In artikel 2 van het ontwerp wordt vervolgens een onderscheid gemaakt wat betreft de wijze van toekenning van het voordeel van de maatregel (automatisch voor de eerste en de tweede categorie en op aanvraag voor de derde tot de vijfde categorie) en wat betreft het voorwerp van het uitstel (identiek voor de eerste tot de vierde categorie en verschillend voor de vijfde categorie). Daarnaast bevat artikel 3 van het ontwerp nog een restcategorie van werkgevers waarvoor geldt dat zij, indien zij aan de voorwaarden voldoen, kunnen verzoeken om minnelijke afbetalingstermijnen.

5.2. Volgens een vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof sluiten de grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie zijn geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

5.3. In het bijgevoegde verslag aan de Koning wordt weliswaar toelichting gegeven bij de verschillende bepalingen van het ontwerp, maar wordt geen enkele verantwoording gegeven voor de diverse verschillen in behandeling. Het staat aan de steller van het ontwerp om het voornoemde verslag op dat punt aan te vullen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In het eerste lid van de aanhef dient te worden verwezen naar artikel 5, § 1, 3°, van de wet van 27 maart 2020 (II).

7. In artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I) wordt het mogelijk gemaakt dat een beroep wordt gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om de afdeling Wetgeving, om een advies te verzoeken “binnen een termijn van vijf werkdagen” zonder dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag nog met bijzondere redenen moet worden omkleed. In de aanhef van besluiten bedoeld in artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 (I), moet derhalve niet de motivering van de spoedeisendheid worden weergegeven. Rekening houdend hiermee dient het zevende lid van de aanhef te worden geschrapt en moet het lid waarin wordt gerefereerd aan het advies van de Raad van State worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op advies 67.214/1 van de Raad van State, gegeven op ..., met toepassing van artikel 4, derde lid, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (I).”

Artikel 1

8. Er bestaat een interne contradictie tussen artikel 1 van het ontwerp, dat bepaalt op welke werkgevers de regeling van toepassing is, en artikel 3 van het ontwerp, dat geldt voor de werkgevers “andere dan deze bedoeld in artikel 1”. Het verdient dan ook aanbeveling om in de inleidende zin van artikel 1 te schrijven “Voor de toepassing van artikel 2 wordt onder werkgever verstaan: ...”.

9. Volgens de gemachtigde vormen het tweede en het derde lid van artikel 1, 1°, b), van het ontwerp enkel een precisering of verduidelijking van het eerste lid van die bepaling, en dus geen bijkomende voorwaarden. Het verdient dan ook aanbeveling om die precisering of verduidelijking enkel op te nemen in het verslag aan de Koning.

Artikel 2

10. In artikel 2, tweede en derde lid, dienen de woorden “in afwijking van het eerste lid” te worden geschrapt, aangezien die leden geen afwijking vormen op het eerste lid.

11. De gemachtigde heeft verklaard dat in artikel 2, vierde lid, a), van het ontwerp de woorden “vermindering van ten minste het bedrag van aangegeven BTW” dienen te worden vervangen door de woorden “vermindering van de omzet die resulteert uit de handelingen die moeten worden opgenomen in kader 2 van de periodieke btw-aangiften bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Btw-wetboek met betrekking tot het tweede kwartaal 2020, ten opzichte van de omzet die resulteert uit dezelfde handelingen die moesten worden opgenomen in de periodieke btw-aangiften met betrekking tot het tweede kwartaal 2019 of het eerste kwartaal 2020”.

Met dit tekstvoorstel kan worden ingestemd.

12. Het is onduidelijk op welke categorieën van werkgevers het laatste lid van artikel 2 van het ontwerp betrekking heeft. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Het laatste lid van artikel 2 slaat op de werkgevers bedoeld in artikelen 1, 3°, 4° en 5° die een verklaring op eer indienen. Mogelijks kan volgende alternatieve redactie soelaas bieden: ‘De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zal de elementen vermeld in de verklaringen op eer achteraf controleren.’ Bijkomend stellen we voor om artikel 2 onder te verdelen in paragrafen.”

Met de suggesties van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 3

13. Er lijkt een overlapping te zijn tussen de omschrijving van het toepassingsgebied bepaald in artikel 1, 5°, van het ontwerp en dat bepaald in artikel 3 van het ontwerp, in de mate een werkgever onder de twee toepassingsgebieden lijkt te kunnen vallen, terwijl het de bedoeling is dat de twee toepassingsgebieden van elkaar worden onderscheiden (“De werkgevers, andere dan deze bedoeld in artikel 1, 1° tot en met 5°, ...”). Hierover ondervraagd, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“De werkgevers bedoeld in artikel 3 zijn deze werkgevers die niet onder artikel 1 vallen. Dit betreft aldus inderdaad de werkgevers wiens daling van loonmassa en/of omzet voor het tweede kwartaal met minder dan 65 % daalt ten opzichte van het tweede kwartaal 2019 of het eerste kwartaal 2020”.

Uit die toelichting zou kunnen worden afgeleid dat de werkgevers bedoeld in artikel 3 van het ontwerp, de werkgevers zijn bedoeld in artikel 1, 5°, van het ontwerp die niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 2, voorlaatste lid, van het ontwerp. In dat geval zou in artikel 3 moeten worden verwezen naar “de werkgevers bedoeld in artikel 1, 5°, die niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 2, vierde lid”, in de plaats van naar “de werkgevers, andere dan deze bedoeld in artikel 1, 1° tot en met 5°”.³

14. De in artikel 3 van het ontwerp bedoelde werkgevers kunnen verzoeken om minnelijke afbetalingstermijnen. Er wordt echter niet bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden dat verzoek kan worden ingewilligd. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“De toekenning van de minnelijke afbetalingsplannen verloopt, behoudens andersluidende bepaling, overeenkomstig de modaliteiten bepaald in artikel 40bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikelen 43octies-43decies van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. De redactie van artikel 3 is gelijkaardig als de voornoemde bepalingen”.

³ Indien op deze suggestie wordt ingegaan, komt opmerking 8, bij artikel 1 van het ontwerp, te vervallen.

Het verdient aanbeveling om in artikel 3 uitdrukkelijk naar de voornoemde bepalingen te verwijzen. Daartoe kan artikel 3 worden aangevuld met een tweede lid, geredigeerd als volgt:

“De minnelijke afbetalingstermijnen worden toegestaan volgens de voorwaarden en nadere regelen vastgelegd krachtens artikel 40*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.”.

15. De gemachtigde heeft verklaard dat in de Franse tekst van artikel 3 van het ontwerp het woord “facturés” moet worden vervangen door het woord “comptabilisés”.

Hiermee kan worden ingestemd.

*

1. En application de l'article 4, alinéa 1er, de la loi du 27 mars 2020 'habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID19 (I), qui se réfère à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis comporte des règles qui, pour l'essentiel, visent à accorder à certaines catégories d'employeurs affectés par les mesures de lutte contre l'épidémie de COVID-19¹, un report de paiement des cotisations de sécurité sociale jusqu'au 15 décembre 2020. Selon la catégorie dont relève l'employeur, le report de paiement est accordé soit automatiquement, soit sur demande au moyen d'une déclaration sur l'honneur (articles 1er et 2 du projet).

En outre, pour d'autres employeurs, la possibilité est prévue de demander à l'Office nationale de sécurité sociale des termes et délais amiables (article 3)².

L'arrêté envisagé produit ses effets le 20 mars 2020 (article 4).

3. Le projet trouve son fondement juridique dans l'article 5, § 1er, 3°, de la loi du 27 mars 2020 'habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II)' qui, afin de permettre de réagir à l'épidémie ou à la pandémie du coronavirus COVID-19 et d'en gérer les conséquences, donne pouvoir au Roi de prendre des mesures pour « apporter un soutien direct ou indirect, ou prendre des mesures protectrices, pour les secteurs financiers, les secteurs économiques, le secteur marchand et non marchand, les entreprises et les ménages, qui sont touchés, en vue de limiter les conséquences de la pandémie ».

4. Conformément à l'article 7, alinéas 2 et 3, de la loi du 27 mars 2020 (II), l'arrêté envisagé doit être confirmé par la loi dans un délai d'un an à partir de son entrée en vigueur, à défaut de quoi il est réputé n'avoir jamais produit ses effets.

¹ Il s'agit d'employeurs qui sont obligés de fermer (une partie de) leur établissement (article 1er, 1°, du projet), d'employeurs qui, en tant que commerçant ou magasin, sont obligés de fermer (article 1er, 2°), d'employeurs qui doivent fermer parce qu'ils ne peuvent pas respecter les mesures sanitaires (article 1er, 3°), d'employeurs qui ferment volontairement leur établissement (article 1er, 4°) et d'employeurs dont l'activité économique est fortement réduite (article 1er, 5°).

² Voir toutefois les observations 8 et 13 ci-après.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATION GÉNÉRALE

5.1. L'article 1er du projet délimite le champ d'application de la mesure en projet d'une manière différenciée, en faisant une distinction entre différentes catégories d'employeurs. L'article 2 du projet fait ensuite une différence en ce qui concerne les modalités d'octroi du bénéfice de la mesure (automatique pour les première et deuxième catégories et sur demande pour les troisième, quatrième et cinquième catégories) et en ce qui concerne l'objet du report (identique pour les quatre premières catégories et différent pour la cinquième catégorie). En outre, l'article 3 du projet comporte encore une catégorie résiduelle d'employeurs qui, s'ils répondent aux conditions, peuvent demander des termes et délais amiables.

5.2. Selon une jurisprudence constante, notamment de la Cour constitutionnelle, les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination n'excluent pas qu'une différence de traitement soit établie entre des catégories de personnes, pour autant que le critère de différenciation utilisé repose sur une justification objective et raisonnable. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier compte tenu du but et des effets de la mesure ainsi que de la nature des principes en cause; les principes d'égalité et de non-discrimination sont violés lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé.

5.3. Si le rapport au Roi annexé commente les différentes dispositions du projet, il ne justifie toutefois en aucune façon les différences de traitement opérées. Il appartient aux auteurs du projet de compléter le rapport sur ce point.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

6. Le premier alinéa du préambule doit viser l'article 5, § 1er, 3°, de la loi du 27 mars 2020 (II).

7. L'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I) permet d'invoquer la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État en vue de demander un avis à la section de législation « dans un délai de cinq jours ouvrables » sans que l'urgence de la demande d'avis doive encore être spécialement motivée. Dans le préambule des arrêtés visés à l'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 (I), il n'y a donc pas lieu de reproduire la motivation de l'urgence. Compte tenu de ce qui précède, le septième alinéa du préambule sera supprimé et l'alinéa qui fait référence à l'avis du Conseil d'État sera rédigé comme suit :

« Vu l'avis 67.214/1 du Conseil d'État, donné le, en application de l'article 4, alinéa 3, de la loi du 27 mars 2020 habilitant le Roi à prendre des mesures de lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (I) ».

Article 1er

8. Il y a une contradiction interne entre l'article 1er du projet, qui détermine les employeurs auxquels la réglementation est applicable, et l'article 3 du projet, qui s'applique aux employeurs « autres que ceux visés à l'article 1er ». Il est dès lors recommandé d'écrire dans la phrase introductive de l'article 1er « Pour l'application de l'article 2, on entend par employeur : ... ». Aux 1°, 2°, 3°, 4° et 5°, de l'article 1er, le mot « aux » sera donc chaque fois remplacé par le mot « les ».

9. Selon le délégué, les alinéas 2 et 3 de l'article 1er, 1°, b), du projet ne font que préciser ou clarifier l'alinéa 1er, de cette disposition et ne constituent donc pas des conditions supplémentaires. Il est dès lors recommandé de ne mentionner cette précision ou clarification que dans le rapport au Roi.

Article 2

10. À l'article 2, alinéas 2 et 3, on supprimera les mots « Par dérogation à l'alinéa 1er », dès lors que ces alinéas ne dérogent pas à l'alinéa 1er.

11. Le délégué a déclaré que, dans l'article 2, alinéa 4, a), du projet, les mots « vermindering van ten minste het bedrag van aangegeven BTW » doivent être remplacés par les mots « vermindering van de omzet die resulteert uit de handelingen die moeten worden opgenomen in kader 2 van de periodieke btw-aangiften bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Btw-wetboek met betrekking tot het tweede kwartaal 2020, ten opzichte van de omzet die resulteert uit dezelfde handelingen die moesten worden opgenomen in de periodieke btw-aangiften met betrekking tot het tweede kwartaal 2019 of het eerste kwartaal 2020 ».

On peut se rallier à cette proposition de texte.

12. On aperçoit mal les catégories d'employeurs que vise le dernier alinéa de l'article 2 du projet. Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het laatste lid van artikel 2 slaat op de werkgevers bedoeld in artikelen 1, 3°, 4° en 5° die een verklaring op eer indienen. Mogelijks kan volgende alternatieve redactie soelaas bieden: 'De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zal de elementen vermeld in de verklaringen op eer achteraf controleren.' Bijkomend stellen we voor om artikel 2 onder te verdelen in paragrafen ».

On peut se rallier aux suggestions du délégué.

Article 3

13. Il semble y avoir un chevauchement entre le champ d'application défini à l'article 1er, 5°, du projet et celui dont fait état l'article 3 du projet, dans la mesure où un employeur paraît pouvoir relever des deux champs d'application, alors que l'intention est de les différencier l'un de l'autre (« Les employeurs, autres que ceux visés à l'article 1er, 1° à 5°, ... »). Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De werkgevers bedoeld in artikel 3 zijn deze werkgevers die niet onder artikel 1 vallen. Dit betreft aldus inderdaad de werkgevers wiens daling van loonmassa en/of omzet voor het tweede kwartaal met minder dan 65 % daalt ten opzichte van het tweede kwartaal 2019 of het eerste kwartaal 2020 ».

Il pourrait se déduire de ce commentaire que les employeurs visés à l'article 3 du projet sont les employeurs visés à l'article 1er, 5°, du projet, qui ne satisfont pas aux conditions prévues à l'article 2, avant-dernier alinéa, du projet. Dans ce cas, l'article 3 devrait mentionner « les employeurs visés à l'article 1er, 5°, qui ne satisfont pas aux conditions fixées à l'article 2, alinéa 4 », plutôt que « [l]es employeurs, autres que ceux visés à l'article 1er, 1°, à 5° »³.

14. Les employeurs visés à l'article 3 du projet peuvent demander des termes et délais amiables. Il n'est cependant pas précisé dans quels cas et selon quelles conditions cette demande peut être accueillie. Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

« De toekenning van de minnelijke afbetalingsplannen verloopt, behoudens andersluidende bepaling, overeenkomstig de modaliteiten bepaald in artikel 40bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikelen 43octies-43decies van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. De redactie van artikel 3 is gelijkaardig als de voornoemde bepalingen ».

Il est recommandé d'inscrire une référence expresse aux dispositions précitées dans l'article 3. À cet effet, l'article 3 peut être complété par un alinéa 2, rédigé comme suit :

« Les termes et délais amiables sont accordés selon les conditions et modalités fixées en vertu de l'article 40bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs ».

³ Si cette suggestion est retenue, l'observation 8 concernant l'article 1er du projet devient caduque.

15. Le délégué a déclaré que dans le texte français de l'article 3, il y a lieu de remplacer le mot « facturés » par le mot « comptabilisés ».

On peut se rallier à cette proposition.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Astrid TRUYENS

Marnix VAN DAMME